

Budding met Himbeersaff

Misch eß nauch en Erennerong,
wie isch als Kengejaade-Jong
et sonndaachmeddaachs öm ee Hoor
bejnōq vam Stohl jefalle wor.
Dat nämmelije ¹ Meddaach-Eiße
han isch zeläeve net verjeiße.
Se hammisch och, dat moot jō komme,
janz lang nauch dōmet huuchjenomme.

Als Nōqdöisch ² sollt et Budding jävve.
Damet dä rischtisch kalt wud ävve,
wud vürher dä et samsdaachs at
van Motte on van misch jemaat.
Isch hōtt misch op ene Stohl jekneet,
fü zozekicke, wie dat jeet.

Meng Motte hōtt misch dō jeliht,
wie me dat Buddingpolēve rührt.
Dauch wie dat jeet, steet emme op
e Buddingtüütsche henge drop.
Fü all, die dat ens maache wolle,
donn isch et he jäe wiēhōlle:
Op-e Häleſje Meleşch dō moß me emme
ee Päckelsche met Polēve nämme.

»Et beißte Buddingpolēve ställt
dä Dokte her us Bielefeld.« ³
Su hät misch dō am Köischeherd
meng Motte fröhsch at opjeklärt.

Dä heeße Budding schott se en
en bläasche Föischform dann ęren.
On isch han en de Köisch deräk
dä Buddingkeißel usjeläck.

¹ das besagte (nämliche) ² Nachtisch ³ Dr. August
Oetker KG, Bielefeld

Me moß jetz ıesch ens waade bes
dä Budding kalt jewudde eß.
On wupptisch fellt dä döröp us
die ömjedriende Form ęruß.
Wänn eene jetz am Döisch jet rabbelt,
dann krit dä Föisch dat met on schwabbelt.
Ene Waggelemanes ¹ nännt me dat
Jebilde och bej os op Platt.

Met Tällere on met Bestäck
wud sonndaachs dann dr Döisch jedäck.
on och dä staatse Buddingföisch
stoong met dr Himbeersaff om Döisch.

Zenääks dō doonge mię os sääne,
fü vür-et Eiße ıesch ze bäene.
Isch hōtt em Kengejaade-Alde
natürlisch och de Häng ze falde,
on wor bejm Bäene nō dä jäęle
Vanillebudding hen am schäęle.
Misch leef dōbej at vür-et »Amen«
et Kennwawße ² em Monk zesaame.

Als ıeschte Jang wor vürjesenn
en Renkflehschzupp met Böllschere ³ dren.
Et eß lang her, jedauch isch weeß,
die Renkflehschzupp wor zämmelisch heeß.
Och Kengejaade-Kenge dürfe
en heeße Renkflehschzupp net schlürfe.
Die soll me kältere werde lösse,
dann bruch me net ęsu völl ze blōöse.

Bejm Römmhantiere mem Bestäck
dō maat me lięt ens ene Fläck.
Meng Motte hōtt döröm konstant
misch vür et Eiße at ermahnt:
»Paß op, dat du disch met Jemöös
on Zupp on Flehschzauß net bekööß ⁴!«

¹ Wackelpeter (eigentl. Wackelhermann) ² Speichelfluss,
»Kinnwasser« ³ Markklößchen ⁴ bekleckerst

Et zejschdene sisch och janz flott,
wie Räet se a dä Meddaach hott.
Promp sollt misch dat Malöör passiere,
wie isch e Böllsche wollt halbiere.
Een Hälēfde koēm em huure Boēre ¹
misch doβej en dr Schüß jefloere.
Et Mahne hott net völl jenotz.
Isch hott jetz Fläcke op de Botz,
om Döischdooch konnt me Spritzer senn,
mi Hämp hott och jet metjekrenn.

Dann braat meng Motte no en Paus
et Flehsch – ene Broodem ² met völl Zauß ³.
Däm doong se jrad en Schieve schnijje,
on jede konnt sisch dann een krijje.
Isch noēm misch säleve och e Stöck,
on kreesch om Täller dat janz flöck
mem Mätz zwei-, drejmool düresch de Medde
va menge Vatte kleenjeschdedde.

Als Bejlaach joef et doβej Miel ⁴,
on Äpele on Bloomekühl.
Och stoong e Kömpsche Jurkeschlaat
op dr jedäckde Döisch parat.
On weil et misch su joot bekomme,
han isch misch nauch ens Flehsch jenomme.
»On jetz maach denge Tälle leer,
dann krißte och doṅṅ DeBeer ⁵!«

Me kännt at lang dat hellije
Jesätz en völl Famelije:
Iß eene senge Täller leer,
dann jit et angedaachs schön Wäe.
Me sollt dat net jruēß övveprööfe.
Als Kenk hät me dat bluuß ze jlööve.

¹ im hohen Bogen ² Braten ³ Soße ⁴ Gartenmelde ⁵ Dessert,
Nachtisch

Dat Fleisch, die Zupp on och die Schlaat -
dat alles hott misch jo jeschmaat.
Su joef et jetz nauch hengeheer
Vanillebudding als DeBeer.
Dofür konnt domools menge Vatte
sisch net bejeestere, su dat-e,
wänn Motte met ene Komp voll koem,
sisch mä e beße dovan noem.
Normalerwies met Himbeersaff
han *isch* zwei Tällere jeschaff.

Isch kreesch vam Buddingföisch dr Kopp
on doong jet Himbeersaff misch drop ...
braat ävve hü, dat wor kee Wonge ¹,
kee enzisch Löifelsche eronge.
Dä Saff dä schmaaden wielisch ² sööß
no all die Zauß on dat Jemöös.
Misch wor dat övvehaup net räet,
isch folt misch ävve kotzeschläet.
Hött isch nauch eemoöl draa jenipp,
isch jlöof, isch wör vam Stohl jekipp.

Isch hott misch vürher, kamme saare,
dr Buch ze fröhsch at volljeschlaare.
Misch wor dat eemoöl iesch passiert.
On wat han isch do druß jeliht?

Dä Rqot, dr Täller läesch ze maache,
eß övvehaup net füze Laache!
On zämmlich Enfluss op et Wäe
hät och e Tällersche DeBeer;
dann wat dä Moondaach aanbetriff:
Et hät dr janze Daach jesief ³!

¹ kein Wunder ² widerlich ³ in Strömen geregnet